

معلم رهنمای

بهارک طالبلو

معلمی که دوستش دارند اعتماد می‌کنند. این اعتماد را معلم با رفتارش به وجود می‌آورد. دانش آموز در انتخاب رشته تحصیلی به شناخت استعدادها، توانایی‌ها و علاقه‌های خود نیاز دارد. معلم با مشاهده لحظه به لحظه عملکرد دانش آموزان در کلاس، می‌تواند توانایی‌ها و علاقه‌های او را بشناسد و با لحاظ کردن تفاوت‌های فردی، به دانش آموز کمک کند بدون هیچ گونه قضاؤت و برچسبی، به استعداد خود پی ببرد. معلمی که با ارائه فعالیت‌های متنوع، روی قدرت تجزیه و تحلیل، استدلال و تفکر دانش آموز کار می‌کند، این فرصت را به او می‌دهد که به توانایی‌های خود بپردازد و از محیط پیرامونش آگاه شود. همچنین، معلم می‌تواند با تدارک فعالیت‌های متنوع، دانش آموزان را به درس علاقه‌مند کند و همراه با برنامه درسی خود، آگاهی‌های لازم را در زمینه رشته‌های مختلف به دانش آموز بدهد.

هدایت تحصیلی فرایندی است که باید از همان پایه ابتدایی مورد توجه قرار بگیرد. در این‌باره، نگرش معلم و دلسویز بودن او، در تعیین سرنوشت تک تک دانش آموزانش مهم است. معلمی که خود را مسئول انتخاب درست بچه‌ها بداند، هیچ‌گاه این کار را مسئولیتی اضافه در کلاس نمی‌شمارد. فعالیت‌های یک معلم ریاضی برای علاقه‌مند کردن بچه‌ها به این درس، که در «گزارش منطقه شهاب» آمده است، یا تلاش‌های معلمان در اجرای یک طرح برای شناخت استعداد بچه‌ها که در همین شماره مجله، از مسئول بودن معلمان حکایت می‌کند. این‌ها خود مراتبی از حیات طبیه‌اند که شاید هیچ‌گاه از این زاویه به آن‌ها نگاه نکرده‌ایم. مهم نیست دانش این هدایت به معلم یاد داده شود. وقتی نگرش باشد، او خود به دنبال یادگیری می‌رود تا به دانش آموز کمک کند انتخاب رشته و مسیر زندگی‌اش با شناخت همراه باشد.

هم‌زمان با تهیه پرونده هدایت تحصیلی با هدف بیان نقش معلم در هدایت تحصیلی دانش آموزان، فرستی فراهم شد تا در جلسه‌های با موضوع مفهوم حیات طبیه که گزارش آن در این شماره آمده است، شرکت کنم. از آنجا که هدف نهایی طرح هدایت تحصیلی در راستای سند تحول بنیادین آموزش‌پرورش، رسیدن به حیات طبیه است، موضوعی که مرا به فکر ودادشت این بود که معلم چگونه مراتبی از حیات طبیه را در کلاس درس خود برای هدایت تحصیلی دانش آموزان فراهم کند. حاصل برداشت‌هایم از آنچه در کرده بودم، این یادداشت است.

حیات طبیه وضع مطلوب زندگی است؛ همان زندگی که اساس آن نشاط، مهربانی و کنار یکدیگر زیستن است. در کلاس درس زندگی جریان دارد. بچه‌ها حیات طبیه را در آنجا می‌بینند و تجربه می‌کنند. معلم بیش از اینکه بخواهد درباره حیات طبیه برای دانش آموزان صحبت کند، باید با ایجاد محیطی امن، سرشار از محبت و احترام، صداقت، توجه به تفاوت‌های فردی و دور از هر گونه قضاؤت، مراتبی از حیات طبیه را در کلاس پیاده کند. اگر معلم نقش الگو بودن خود را باور داشته باشد و نگرش او این باشد که شخصیت، رفتار و منش او را در آنجا آموزان تأثیر می‌گذارد، این تجربه زیسته، بچه‌ها را به سمت این مفهوم می‌کشد.

در زندگی همه‌ما، معلمان تأثیرگذاری بوده‌اند که نه تنها موقوفیت‌هایمان را مدیون آن‌ها هستیم، بلکه برای مان الگو هم هستند. تشویق و تأثیر کلام معلم در رابطه با رفتار با فعالیتی از دانش آموز، می‌تواند از او فردی توانمند و بالاستعداد بسازد و حتی استعدادها و توانایی‌های او را شکوفا سازد یا بر عکس، ممکن است دانش آموزی، با وجود داشتن استعداد، به خاطر یک کلام یا قضاؤت اشتباه معلم، به درس و رشته آن معلم بی‌علاقه شود. بچه‌ها در تصمیم‌گیری‌های خود، به

*عضو شورای برنامه‌ریزی مجله رشد معلم